

REVISTA

EL ROURE

(Fragment d'un poemet inèdit)

OH, SANT JOAN!

En el bosc ja s'endinsa la collada
amb fervor religiós;
la lluna, dalt del cel, tant clara, hermosa,
còm ho emmiralla tot!

Pareixen rengleres de fantasmes
les ombres i clarors.
Les queixes de les fulles, ja caigudes,
són l'eco llastimós
d'existències que brollen i que es moren
al primer bes del sol,
i que de nit en la quietud feréstega
omplen de pahor.

En Pep i la Maria, endarrerint-se,
mig abraçats abmdós,
si se'n diuen de coses a l'orella!
Tant baix s'ho diuen tot,
que poc els han sentit els de la colla,
puig van en procesó,
bo i pensant solament, homes i dones,
en guarir l'infantó.

Ja al lloc han arribat; el roure espera,
amb la ferida al cor;
al nin bo i despullant, les dones resen;
els homes, callen tots.

Al lluny, s'ouen cantúries; cans que lladren;
refila el rossinyol;
les olives i els grills xisclen i canten,
i ploren els mussols.

L'oreig, bressant els arbres, també entona,
amb ritme misteriós,
la cançó de la nit; la cançó eterna,
que finirà amb el món.

I esperant que'l rellotge de la vila,
amb son pausat ressò,
els senyali el moment, sant i solemne,
de passar l'infantó
per entre mig del cor del forçut roure;
baixet i amb tot el cor
van resant, perquè Déu fassi el miracle;
i com la fe ho fa tot,
el nin s'afegirà! Així s'ho creuen,
Si Déu és tant piadós!

Tots estan muts; no els dos promesos
que's parlen amb llurs cors.
Oh, Déu del Cell! amb quines bategades
exhalen llur passió,
que trasmeten les mans, i els ulls segellen
amb els seus raigs de foc!

I els qui els volten, ni veuen les guspires
d'aquell esclat d'amor.

Del campanar arriben ja les dotze;
son eco misteriós

fa redressar a tots els de la colla;
còm plora l'infantó!

Si al treure-se'l del pit, la seva mare
ha perdut el mugró!

S'apressen ara tots; vers al cel miren
amb afany religiós

i al pasar-lo de part a part del roure,
diu l'avia, amb tot el cor;

«Oh, Sant Joan, feu Vos el gran miracle,
ja que sou tant piadós!

Trencat vos el donem, sencer torneu-lo;
en Vos confiem tots!»

I juntant ben bé el roure, tothom resa;
l'esqueix lliguen ben fort,

hi envolten la robeta que'l nin duia,
i ja s'ha acabat tot.

La mare prest l'abriga, al pit se'l posa,
i s'ouen molts petons.

Ningú n'ha fet esment; com tots resaven,
de besos, n'han fet molts;

els muts, són els dels precis; d'amor, els altres,
al Cel han volat tots,

i Déu els ha acollit amb jola immensa,
perquè han brollat del cor.

ESTEVE GARRELL

DE COL-LABORACIÓ

Fent camí...

Les Agudes

Montseny!... Mont del seny, com devien batejar-te els antics, en veure't tant magestuós; alt el front, vigilant tots els indrets de Catalunya; sobressortint per damunt les altres muntanyes i encapellat ton cap de neu, a l'hivern! Alta muntanya, amiga de les boires: hem fet la prometença de trepitjar tots els teus recons, plens de poesia, i on s'hi han forjat la tradició i sengles llegendes que omplen les llars de nostra terra!... Ahir, fou Santa Fè i el Gorg negre; avui ha sigut tota la carena del cim.

Què havem vist?... Ni ho sabem a ben segur. Tant sols podem dir-vos que, extasiats en la contemplació dels bells paisatges, ens recordavem de que hem sigut infants i ens havien narrat el conte d'aquella cabreta i el llop dolent; d'aquell tresor que guardaven uns follets desvergonyits; l'altre d'aquell galàn qui, temptat per una fada, la seguí i quedà petrificat. Tot... tot ho recordavem el què havíem escoltat amb tant dalit! En tornar a pujar els pics del nostre Montseny, reviu amb una grandiositat gojosa la nostra ànima infantívola... Se sent una interna felicitat, però d'una manera tant estranya, que venen ganes de córrer, de cantar, de riure... I fins les llàgrimes ens humitegen les galtes... i ens veiem petits... petits!... I a mida que trasquem vers el cim de tot, el cor s'estreny davant la magnificència de *Mare natura* tant esplendent, tant feréstega. Sobrevé una emoció, una emoció real que porta a l'èxtasi, en plasmar la realitat el què tant sols havia fet niu en la imaginació des de la més tendre infantesa, i sobre tot quan prop la llar de foc, l'avi al vespre començava: *Una vegada...*

De la excursió darrera en guardarem

PRINCIPAL CINE ::

Direcció: F. POCURULL

Selecte programa per a avui

EL SIGNO del ZORRO

Cinta americana en cinc parts de 2,500 metres, reprisada varies vegades en el Saló Cataluña, de Barcelona

Intèrprete: DOUGLAS FAIRBANCKS

La Princeesita

Cine-novela en quatre parts de 1650 metres, interpretada per MARY PICKFORD

Pancho y Quico, bailarines

Divertida cinta còmica

BANCA MARSANS

**Valors : Cupons
Giros**

Central: Barcelona.—Rambla Canaletes, 2 i 4
Direcció telegràfica: MARSANSBANK Apartat de correus n.º 1
Telèfons 4530 A, 4531 A i 4532 A
Sucursal a Madrid: Avinguda del Conde de Peñalver, 18

**Canvis : Cotons
Viatges**

Queda oberta la negociació de tots els CUPONS venciment el 1.º de Juliol de 1922
Negociem igualment els Cupons Cèdules Argentines i Cèdules Uruguay, 6 per 100, de dit venciment

Recordem als nostres clients que ens encarreguem de revisar les amortitzacions, mitjansant els cupons que ens són presentats al cobro, donant avis als interessats, cas de resultar algun títol amortitzat

Compra i venda de VALORS al comptat
Complimentació d'ordres en les BORSES
nacionals i estrangeres

Canvi de Monedes i Bitllets de tots els països
Comptes corrents de valors i dipòsits en custòdia
Comptes corrents en moneda nacional i estrangera

Giros : Cartes de crèdit :: Transferències de crèdit

Agència a Granollers (Oberta sols els dijous, dia de mercat): Plaça del Bestiar, 25 : Telèfon 93